

Norsk Lovtidende.

Udgiven efter offentlig Foranstaltning

ifølge Lov af 1ste April 1876.

N°. 30.

Udgivet 12te November.

1878.

R Kongelig Resolution

af 9de November.

9 Novbr.

I Henhold til Lov af 15de September 1851 § 1 approberes efterstaaende af Nordre Bergenhus Amtsformandskab for dette Aar vedtagne

Bestemmelser

angaaende Foranstaltninger mod Skabsyge blandt Faar og Gjeeder i Nordre Bergenhus Amt.

§ 1. Foranstaltninger til Faareffabets Udryddelse bestyres under Amtmandens Overopsyn af Amtsdyrlægen, med Bistand af Lensmændene, Tilsynsmænd og oplærte Skabfurerere.

§ 2. Amtsdyrlægen skal saavidt muligt søge at skaffe sig sikker og stadig Kundskab om Skabsygen inden Amtet og paase, at nærværende Regler noiagtig blive overholdte. Han har at instruere Tilsynsmændene og oplære og instruere Skabfurererne.

§ 3. Tilsynsmænd udvælges af Herredsstyrelsen efter Opfordring af Amtmanden fra 1 til 3 for hver Skolekreds i de Distrikter, hvor Faareffab er eller befrygtes at være tilstede.

De vælges for 3 Aar.

Enhver, der har de for Valg til kommunale Ombud bestemte Egenstaber, er forpligtet til at modtage Valg; dog kan den, der har fungeret i tre Aar, undslå sig for at modtage Valg i ligesaa lang Tid.

Om hvilke der ere valgte, afgiver Herredsstyrelsens Ordfører for hvert Valg Melding til Amtsdyrlægen og Lensmanden.

§ 4. Skabfurererne antages og oplæres af Amtsdyrlægen. Om Antagelsen raadfører han sig med vedkommende Lensmand.

§ 5. Tilsynsmændene ere pligtige til:

1. At skaffe sig noiagtig Kendskab til, hvorvidt Skabsyge findes i deres Kreds. De skulle tre Gange om Aaret, nemlig den

9 Novbr.

første Uge i December og Marts, samt forinden Faarene drives paa Sommerbeite eller tilfjelds, undersøge ethvert Faar i Kredsen. Ved Undersøgelsen i December skulle de tillige optage Fortegnelse over samtlige Faareholdere inden Kredsen samt over Antallet af Faar hos hver af dem.

2. Saa snart som de enten ved bemeldte Undersøgelser eller forøvrigt bringe i Erfaring, at Skabhyge er udbrudt i Kredsen, skulle de vidnesfast give Eieren eller Besidderen af de syge Dyr Forskrift om, hvad han har at foretage til Helbredelse af Sygdommen og Standsning af dens Udbredelse, samt derefter snarest muligt, helst ved personlig Henvendelse, give Meddelelse om Tilfældet til Lensmanden, som afgiver Bestemmelse om, hvad der videre bliver at foretage (jfr. § 7). De skulle noiagtigen paase, at de givne Bestemmelser til Sygdommens Helbredelse og Standsning ligesom de i nærværende Regler givne Forskrifter til Forebyggelse af Smittens Udbredelse noiagtig blive efterkommede.

3. De skulle strax besigtige ethvert fra fremmed Kreds indført Faar, jfr. § 9 f. og, forsaavidt der er nogen som helst Grund til Mistanke om, at det er skabsmittet, lade det undergive fuld Skabkur.

4. De skulle meddele Amtsdhyrlægen og Lensmanden enhver Dødsning eller Erklæring, som af dem forlanges, indfinde sig inden Herredet til Overlægninger med dem, saa ofte som de dertil kaldes, samt i det Hele besølge de Instruktioner, som meddeles dem.

5. De skulle afgive Melding til Lensmanden om ethvert Tilfælde af Overtrædelse af nærværende Regler, der kommer til deres Kundskab.

Enhver Tilsynsmand erholder af Amtsdhyrlægen et Exemplar af nærværende Regler.

§ 6. Skabkurererne skulle:

Efter Tilfaldelse af Lensmanden bistaa ved Afgjørelse af, hvorvidt Skab er tilstede i Tilfælde, hvor Tilsynsmanden maatte være i Tvivl derom.

Efter Begjæring af skabhyge eller mistænkelige Faars Eiere eller Besiddere bistaa dem i Udførelsen af det Fornødne til Sygdommens Helbredelse og Standsning. I det i § 12 omhandlede Tilfælde bistaa ved Undersøgelser og Kur. Forøvrigt bistaa Amtsdhyrlægen og Lensmanden, hvor deres Assistance i Faareeskabvæsenets Anliggender begjæres.

§ 7. Lensmanden skal ved Læsning fra Kirkebakken sammenkalde Tilsynsmændene og Skabkurererne til Møde to Gange aarlig, nemlig i anden Uge af December og i anden Uge af Marts Maaned, i hvilke Møder han gjennemgaar de af Tilsynsmændene optagne Fortegnelser (§ 5 No. 1) og modtager deres Forklaring om,

hvorvidt Skab har været at finde eller noget mistænkeligt har vist 9. Novbr. sig eller er kommet til deres Kundskab.

§ Tilfælde af Udbrud af eller Mistanke om Skab, afgiver han efter Overlæg med vedkommende Tilsynsmand Bestemmelse om, hvorvidt og i hvilken Udstrækning Skabur, Ødelæggelse af Smitte-stoffet etc. bliver at foretage. Om Resultatet af Tilsynsmændenes Undersøgelser, samt om de i Anledning deraf truffne Foranstaltninger meddeler han Amtsdhyrlægen Underretning.

Vignende Bestemmelse og Meddelelse afgiver Lensmanden ogsaa i Anledning af Skab, som udenfor foranomhandlede regelmæssige Undersøgelser maatte opdages eller hvorom maatte optaa Mistanke (jfr. § 5 Nr. 2).

Finder Amtsdhyrlægen det overbeieende sandsynligt, at de af Lensmanden efter Overlæg med Tilsynsmanden afgivne Bestemmelser ville vise sig utilstrækkelige til Sygdommens Standsning, har han derom at gjøre Forestilling til Lensmanden. Dnaaes derved ikke Enighed mellem Amtsdhyrlægen og Lensmanden, forelægges Sagen Amtmanden til Afgjorelse.

Angaaende Anmeldelser om Overtrædelse af nærværende Regler erhverver Lensmanden leilighedsvis de Oplysninger, hvortil han finder Anledning, med hvilke og hans egen Udtalelse han oversender Sagen til Amtsdhyrlægen.

§ 8. Skabur skal foretages af Faarenes Eier eller Besidder selv, dog kan han dertil forlange Bistand af en oplært Skabkurerer, isald saadan for Distriktet haves, jfr. § 6.

Ikke alene skabhyge Dyr skulle undergives Kur, men ogsaa andre Dyr, som ere komne i Berørelse med de syge Dyr eller den skabsmittede Jord og om hvem det derfor er rimelig Grund til at befrygte, at de have taget Smitte og derfor ville kunne forplante Sygdommen.

§ 9. Eier eller Besidder af Faar er pligtig til:

a. Efter Forlangende at fremstille dem til Undersøgelse af Kredsens Tilsynsmand, Distriktets Lensmand, Amtsdhyrlægen eller enhver Anden, der af Amtsdhyrlægen er bemyndiget til at anstille Undersøgelse, saafremt de ikke ere drevne tilfjelds.

b. Selv eller ved sine Folk at yde fornøden Bistand ved Undersøgelsen.

c. Saasnart som Skab bemærkes paa noget Faar, strax at afsondre det fra de andre Faar, gjøre Anmeldelse om det indtrufne Tilfælde til Kredsens Tilsynsmand og snarest mulig efterkomme de Forrifter, der af Tilsynsmanden, Lensmanden, Amtsdhyrlægen eller nogen af Amtsdhyrlægen Bemyndiget blive givne med Hensyn til Kur, Smittestoffets Ødelæggelse, Dyrenes Afsondring m. v. Til Udforelse af Kuren m. v. kan han fordrø Bistand af en oplært Skabkurerer, forsaavidt saadan for Distriktet er ansat (jfr. § 6) mod at betale ham Godt-

9. Novbr. f. gjørelse efter Alford, hvilken dog ikke maa overstige den Assistenten i Genhold til § 14 tilstaaede Godtgjørelse.
- d. Naar skabbede Faar slagtes, at ophænge Skindene i frist Luft, indtil de ere fuldkomnien gjennemtørrede — mindst i 6 Uger. Hvor skabbede Faarebesætninger findes, at bryppe al Uld i kogende Vand, eller opbevare den i 6 Uger i særskilt aflaaet Gjæmme, forinden den afbenyttes.
- e. At sørge for, at Græbøder ikke kommer paa anden Mands Grund eller i fælles Veite i Tidrummet fra 1ste Oktober til Udgangen af December.
- f. At holde Faar, der indføres fra anden Kreds, adskilte fra andre Faar, indtil Tilsynsmandens Attest erholdes for, at Dyret er frit for Skabsmitte (jfr. § 5 Nr. 3).
- g. Betimeligt at anmeldte for Tilsynsmanden, naar han vil slippe sine Faar paa Sommerbeite eller tilfjelds.
- § 10. Er et Distrikt af Amtmanden erklæret smittet af Faarskab og hans Erklæring derom er kundgjort fra Kirkebæffen i vedkommende Sogn, maa Faar ikke overføres fra saadant Distrikt til andre Distrikter, med mindre Amtsdyrlægen eller antagen Skabkurerer bevidner, at vedkommende Dyr er skabsfrit.
- § 11. Fra Hjord, hvori er bemærket Skab, maa intet Faar sælges, kjøbes eller bortføres, forinden det er underkastet Kur og ved Attest fra Dyrlæge eller antagen Assistent er erklæret skabsfrit.
- § 12. Dersom Amtmanden efter Overlæg med Amtsdyrlægen finder, at Skabsygdom i noget Distrikt udbreder sig saaledes, at foranstaaende Reglers Jagttagelse ikke ansees tilstrækkelig til dens Standsning, skal han være bemyndiget til ved Amtsdyrlægen med Skabkurerere at lade foretage Kur samt Rensning af og Udelæggelse af Smittestoffet i Faarestaldene i saadan Udstrækning, som han finder fornøden.
- Ligeledes skal Amtmanden paa Gaarde eller Gaardsamlinger, hvor Skabet atter og atter optræder, kunne træffe saadan Forpøining, som findes fornøden til Skabbets Udryddelse — derunder indbefattet Nedslagning og Forbud mod Anskaffelse af nye Faar til Gaarden i et vist Tidrum. Hvorvidt Omkostningerne ved saadan Forpøining i det Hele eller for en Del skulle bæres af Faareeierne, bestemmes af Amtmanden efter Overlæg med Amtsdyrlægen og Lensmanden. Hvad der saaledes ikke maatte blive paalagt Faareeierne, udredes af Amtskommunen.
- § 13. Overtrædelse af foranstaaende Regler straffes overensstemmende med Lov af 15de September 1851 med Bøder fra 4 til 40 Kroner.
- Skabet kan overalt, hvor det antreffes, anholdes af Enhver. De af Anholdelsen flydende Omkostninger bæres af Faarets Eier eller Besidder.
- I følgende Tilfælde kan Nedslagning finde Sted:

- a. Naar Eier eller Besidder af Faar, som findes skabbede eller 9 Novbr. mistænkelige, nægter at undergive dem Kur, eller at tilintetgjøre Smittestoffet i sin Faarestald.
- b. Naar Eier eller Besidder af skabbede eller mistænkelige Faar enten aldeles har undladt at foretage paabudt Kur eller Odelæggelse af Smittestof eller efter gjentaget Paabud ikke foretaget den med tilstrækkelig Styrke og hans Faar derefter i samme Vinter fremdeles befindes skabbede.
- c. Naar skabbet Faar havnes i sælles Havnegang i Indmark eller Udmark (Hjemmemark).
- d. Naar Nedslagning efter foregaaende Paragraf findes fornøden for at udrydde Skab paa Gaarde eller Gaardfamilinger, hvor det har vist sig ualmindelig haardnakket.

I de under Bogstav a og b nævnte Tilfælde foregaar Nedslagning paa Eierens eller Besidderens Bekostning. Han kan forinden Nedslagningen forlange Lensmandens Bestemmelse derom. Kan Amtshylægens Bestemmelse betimelig erholdes, bliver denne at erhverve istedetfor Lensmandens.

I det under Bogstav c omhandlede Tilfælde kan det skabbede Dyr dræbes af Enhver, saafremt Eieren vides og han efter derom meddelt Underretning ikke straks borttager det fra Havnegangen. Ogsaa i dette Tilfælde skal Dyrets Eier erstatte de nødvendige Udgifter, som have været forbundne med at dræbe Dyret. Vides Eieren ikke, bliver Dyret kun at anholde og Meddelelse derom at give Tilsynsmanden eller Lensmanden, hvilke have at træffe de nødvendige Foranstaltninger.

Med Hensyn til Omkostningerne ved Nedslagning efter Lit. d henvises til § 12 sidste Afsnit.

Eieren tilkommer under ingen Omstændighed nogen Erstatning for de nedslagtede Dyr, der tilbageleveres ham, efterat fornødne Forsigtighedsregler ere foretagne mod, at de skulle udbrede Smitte.

§ 14. Skabfurererne erholde, naar de benyttes, en Godtgjørelse af 2 Kroner 40 Ore daglig.

For at være nærværende ved Møder til Instruktion af Tilsynsmændene skulle de ikke tilkomme nogen Godtgjørelse.

§ 15. Udgifterne ved Skabfurvæsenet udredes saaledes:

Amtshylægens og Lensmandens Diatgodtgjørelse udredes af Amtskommunen, hvorimod deres Skyldgodtgjørelse forrentes udredet af Statskassen.

Skabfurerernes Godtgjørelse udredes af de Faareiere, paa hvis Faar Skab kan paavises. Ere de benyttede til Undersøgelse, uden at Skab opdages, udredes deres Godtgjørelse af Amtskommunen.

Medicin betales af vedkommende Faareiere.

Forsaauidt Udgifterne efter Foranstaaende skulle bæres af Faareierne, kunne de fordres forskudte af vedkommende Herred, mod at dette har Regres hos Faareierne.

9 Novbr. § 16. Foranstaaende Bestemmelser gjælde ogsaa for Skabhyge paa Gjeder.

§ 17. Nærværende Regler træde i Kraft fra 1ste Januar 1879, fra hvilken Tid de tidligere Bestemmelser om Foranstaltninger mod Skabhyge blandt Faar og Gjeder i Nordre Bergenhus Amt ophæves, forsaavidt nærværende Regler erholde kongelig Approbation.

9 Novbr.

Kongelig Resolution

af 9de November.

I Henhold til Lov angaaende Udryddelse af Rovdyr og Fredning af andet Vildt af 22de Juni 1863 § 11 Post 2 og 4 bestemmes for Farsø og Laurvigs Amts Vedkommende:

1. At Fredningstiden for Tiur, Marhane, Sjerpe og Hare udvides til at gjælde Tiden fra 1ste April til 15de August.
2. At Forbudet mod at udsætte, opstille eller bruge Snarer, Faldstokke eller andre Fangstindretninger for Tiur, Røi, Marfugl og Sjerpe udvides til at gjælde for Tiden fra 15de Marts til 31ste Oktober.

9 Novbr.

Kongelig Resolution

af 9de November.

I Medhold af Lov angaaende Udryddelse af Rovdyr og Fredning af andet Vildt af 22de Juni 1863 § 11 bestemmes, at Fredningstiden for Hjort, forsaavidt Nordre Bergenhus Amt betræffer, udstrækkes til det hele Aar i Tidsrummet fra 1ste Januar 1879 til 1ste Januar 1887. Denne Bestemmelse er uden Indflydelse paa Grundeierens Ret efter nævnte Lovs § 6 til at værge om Eiendom mod Skadedyr.

9 Novbr.

Kongelig Resolution

af 9de November.

Følgende i Henhold til Lov af 17de Juni 1869 om Udvidelse af Lov af 26de Mai 1866, indeholdende adskillige Bestemmelser om Politivæsenet i Christiania, til at gjælde ogsaa for Rigets øvrige Njbstæder, af Hammerfests Byes Formænd og Repræsentanter under 26de Juli 1878 fattede Beslutning til Vedtægt:

“Forlæring af Brændevin, Vin, Øl eller anden berusende Drik maa ikke finde Sted paa offentlig Gade, Plads eller Alminding eller paa Brygge, som ikke er aflukket for almindelig Færdsel”.

approberes.

Udgiver: E. R. Bæymann.